

indføre et egentligt tilsyn med disse. Virksomhed som betalingssystem kan drives uden tilladelse fra Finanstilsynet. Alene betalingssystemer, der ønsker at opnå retsvirkning i henhold til §§ 57 og/eller 57 b samt blive anmeldt til Kommissionen og dermed opnå den gensidige anerkendelse, er undergivet bestemmelserne om betalingssystemer.

Betalingssystemer, som kan tænkes at ville være omfattet af bestemmelserne, er meget forskellige. Det kan være lige fra store multilaterale nettingsystemer til mindre systemer, hvor deltagerne er en begrænset kreds. Det er derfor ikke fundet hensigtsmæssigt at fastsætte specifikke krav til systemerne. Der er derimod givet Finanstilsynet mulighed for at stille krav til et betalingssystemets kapitalgrundlag, krav til ledelsen, krav om revision og driftplaner, forretningsgange samt til kontrol og sikkerhedsforanstaltninger.

Efter *stk. 4* får Finanstilsynet mulighed for at stille krav til betalingssystemet. Hvilke krav der eventuelt vil blive stillet fastlægges ud fra en samlet bedømmelse af den risiko, som den valgte organisation af systemet medfører. Der vil i denne vurdering kunne indgå overvejelser omkring risikoen for tab for den enkelte deltager samt størrelsen af et eventuelt samlet tab for systemet.

Bestemmelserne finder ikke anvendelse på virksomhed udøvet af Danmarks Nationalbank. Dette er på linie med, at Danmarks Nationalbank jf. § 51 kan drive clearingvirksomhed uden at være underlagt reglerne om clearingcentraler.

Til § 57 b

Bestemmelsen gennemfører finalitydirektivets artikel 9, hvorefter sikkerhed stillet til fordel for et betalingssystem registreret i henhold til § 57 a, en clearingcentral eller centralbank ikke berøres af deltagerens insolvens. Det fastsættes derfor i *stk. 1*, at sådan sikkerhedsstillelse ikke kan omstødes efter konkurslovens §§ 70, stk. 1, og 72, stk. 2, med mindre sikkerheden ikke er stillet uden unødigt ophold efter at manglen på sikkerhed er opstået, eller sikkerheden er stillet under sådanne omstændigheder, at den ikke fremtræder som ordinær.

Der er således tale om en videreførelse og udvidelse af den hidtil gældende § 57, stk. 4, vedrørende beskyttelse af marginindbetalinger.

En fravigelse af konkurslovens generelle regler kan kun begrundes i tungtvejende samfundsøkonomiske hensyn. Direktivet understøtter den grundlæggende sikkerhed i netting- og clearingsystemer, som består i en eliminering af afviklings- og systemrisici, og sikrer dermed den samfundsmæssige interesse i, at beta-

lings- og værdipapirformidlingen fungerer effektivt og sikkert. Den overordnede interesse i, at den netting, der finder sted mellem deltagerne på det finansielle marked, fungerer effektivt og kan gennemføres, selv om en af deltagerne erklæres konkurs el. lign., er således vurderet som værende et vægtigt hensyn. Et naturligt led i forbindelse med en clearingcentral eller et betalingssystem er, at deltagerne stiller sikkerhed for deres forpligtelser over for systemet. For at en sådan sikkerhed skal kunne anvendes i alle tilfælde, er det fundet nødvendigt at undtage sikkerhedsstillelsen i henhold til konkurslovens §§ 70, stk. 1, og 72, stk. 2.

Omstødelse kan dog ske, hvis sikkerheden ikke er stillet uden unødigt ophold. Systemets regler skal derfor fastsætte procedurer for sikkerhedsstillelse i overensstemmelse hermed. Finanstilsynet vil i forbindelse med gennemgang af systemets regler undersøge, om reglerne indeholder de fornødne bestemmelser herom. Indeholder reglerne sådanne bestemmelser og overholdes disse, må sikkerheden antages ikke at kunne omstødes. Endvidere må sikkerheden ikke være stillet under sådanne omstændigheder, at den ikke fremstår som ordinær. Er sikkerheden stillet i overensstemmelse med systemets regler, må sikkerheden antages at fremstå som ordinær.

Det er fundet nødvendigt at undtage fra omstødelse i henhold til konkurslovens § 72, stk. 2, for dispositioner foretaget efter fristdagen. Dispositioner, der er foretaget efter konkursbegæringens indgivelse til skifteretten men før konkursdekretets afsigelse, ville i modsat fald kunne omstødes, hvis betingelserne i henhold til bestemmelsen i øvrigt er opfyldt.

Reglen er medtaget for at forhindre, at medkontra-henter, der er vidende om konkursbegæringens indgivelse, allerede fra dette tidspunkt standser alle normale handelstransaktioner i systemet. Dette forhold vil i sig selv kunne være en stærkt medvirkende årsag til, at en konkursbegæring vil resultere i et konkursdekret.

I praksis vil bestemmelsen kunne finde anvendelse over for parter, der har deltaget i rekonstruktionsforhandlinger omkring det nødlidende institut. Oftest vil det være Danmarks Nationalbank.

Bestemmelsen forhindrer alene omstødelse af sikkerhedsstillelse over for systemet og deltagere i sådanne systemer. Hvis en deltager går konkurs el. lign., har boet forsat mulighed for efterfølgende at føre omstødelige betalinger eller sikkerhedsstillelse.

I *stk. 2* foreslås i overensstemmelse med direktivets anvendelsesområde en udvidelse af den hidtidige bestemmelse i § 56, hvorefter sikkerhedsstillelse over for